

народних відносинах (слухачі). Адже саме від якості відбору кандидатів на навчання, їх мотивації до навчальної діяльності залежатиме результативність та ефективність виконання ними у майбутньому спеціальних функцій. Зважаючи на те, що мотивація є одним з найбільш вагомих чинників, які забезпечують успішну діяльність, фахівці Воєнно-дипломатична академія імені Євгенія Березняка взяли участь у відкритому консультативному семінарі, який проводився компанією SHL. Тематика семінару була присвячена, зокрема використанню мотиваційного опитувальника (motivation Questionnaire – MQ), який розроблено цією компанією. Зарубіжні фахівці вважають його інноваційним інструментом, який дає можливість визначити рівень енергії, з якою особистість підходить до вирішення фахових завдань, а також умови, що впливають на рівень її мотивації. Ми погоджуємося з думкою науковців, які вважають, що завдяки розумінню того, що мотивує слухача, керівництво може сприяти повному розкриттю його потенціалу та спрямувати його енергію в найбільш конструктивному напрямі. Крім того, MQ забезпечує структурований опис ситуації і завдань, за допомогою яких можна виявити необхідні професійно важливі якості у слухача. Розробники вважають, що MQ досить гнучка психодіагностична методика, яку можна ефективно застосовувати під час відбору слухачів, консультування з розвитку кар'єри фахівців, для розвитку комунікативної компетентності особистості та керування ефективністю виконання завдань; розподілу функціональних обов'язків; формування груп; вивчення корпоративної культури і цінностей, а також побудови системи тьюторства в системі військово-професійної підготовки.

Отже, засвоєні під час семінару принципи визначення рівня мотивації, навички з інтерпретації результатів опитування та правильного їх використання залежно від ситуації та практичних завдань, а також навички з надання об'єктивного та стимулюючого зворотного зв'язку дадуть змогу сформувати нові управлінські моделі для вдосконалення системи відбору та військово-професійної підготовки майбутніх фахівців сектора безпеки і оборони.

Лиман А.А.

Національна академія Національної гвардії України, м. Харків, Україна

ЗДАТНІСТЬ ДО «ВИТРИМКИ (САМОВЛАДАННЯ)» У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Сучасні військові дії часто відбуваються у нестійкій, невизначеній, складній і неоднозначній обстановці, що супроводжується фізичними і психологічними перевантаженнями, обмеженням задоволення фізіологічних потреб представників сил безпеки та оборони тощо. Враховуючи необхідність обов'язкового виконання поставленої службово-бойової задачі, військовослужбовцю Національної гвардії України (далі – НГУ) за таких обставин варто бути вкрай обережним, організованим та розсудливим для того, щоб ефективно здійснювати свої службові обов'язки та унеможливити як власне травмування, так і втрат серед товаришів по службі.

Досліджуючи особливості психологічної готовності військовослужбовців НГУ до ризику у службово-бойовій діяльності (далі - СБД) співробітниками науково-дослідної лабораторії морально-психологічного супроводження СБД НГУ визначено, що одним із важливих компонентів психологічної готовності виконувати службово-бойові завдання в ризиконебезпечних умовах є «витримка (самовладання)» - здатність військовослужбовця НГУ утримуватися від імпульсивних, нерозсудливих дій, проявляти організованість, дисциплінованість, обережність, власне діяти так, щоб максимально унеможливити потрапляння в ситуацію неминучої загрози, але при цьому враховувати відсутність довільного права уникати або взагалі не виконувати свої службові обов'язки.

Саме завдяки такій здатності створюється необхідна перевага за так званої «боротьби мотивів» у військовослужбовця між бажанням уникнути від виконання службово-бойового завдання в екстремальних умовах та між «мотивацією обов'язком» - необхідністю та обов'язковістю підпорядковуватися наказам командирів чи старших начальників, та за особливих, бойових умов, часто йти на ризик.

Особистісні якості військовослужбовця НГУ, що характеризують його як здатного до витривалості, самовладання є: організованість (розумне планування й упорядкування своєї праці), дисциплінованість (свідоме підкорення своєї поведінки загальноприйнятим нормам, установленому порядку), відповідальність (здійснюваний у різних формах контроль над діяльністю з точки зору прийнятих норм і правил), сумлінність (усвідомлення й почуття моральної відповідальності за свою поведінку, свої вчинки), усвідомленість (здатність до раціонального, опосередкованого свідомістю, усуненому від емоцій адекватному аналізу зовнішньої дійсності й внутрішнього суб'єктивного стану, формування моделей поведінки на основі висновків із цього аналізу), внутрішній локус контролю (схильність людини приписувати відповідальність за результати своєї діяльності власним здібностям і зусиллям), а також обережність (передбачливість можливої небезпеки та відповідні сплановані дії з метою не наражатись на ризик), пильність (уміння зосередити увагу, настороженість уваги), обачливість (здатність передбачати наслідки тих чи інших рішень), розсудливість тощо.